

Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

A MIGRÁCIÓ A TŐKE GYERMEKE

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

A migráció a tőke gyermeke

A kormány nyilvánosságra hozta a Nemzeti Információs Központ jelentését, mely szerint a Nyugat-Balkánon érkező menekültáradatban ott vannak az Al-Kaida, a Hamász és az ISIS terroristái is. A migráció kérdése így új vetületet kapott, ami idehaza vélhetően a társadalom félelemérzetét hivatott növelni. Az EU-val folytatott harcban pedig egy új érvvel kívánja alátámasztani, hogy az EU jelenlegi migránspolitikája tarthatatlan, sőt életveszélyes.

A migrációról sokan és sokat beszélnek, de mindenki hallgat arról, hogy a migráció nem csupán rövidlátó politikusok buta döntése, hanem a kapitalizmus terméke. Ha nem így lenne, elég lenne leváltani az EU-vezetőit, meg persze néhány európai kormányfőt, és minden megoldódna. De, sajnos, nem ez a helyzet.

A tőke megértette, hogy a kapitalizmus súlyos válságban van. Csökken a profit, élethalál harc folyik minden új piacért. A létező intézmények, köztük az EU, már nem képesek megoldani az ellentéteket, sőt már csillapítani sem.

A 20. században a tőke a válságot azzal igyekezett megoldani, hogy elindított két világháborút. Ma egyre többet beszélnek erről az opcióról, bár még ódzkodnak, mert senki nem tudja, hogy mi maradna a kapitalizmusból egy atomháború után.

Az elmúlt évtizedekben a nyugat-európai munkásság magas béreket, sőt jólétet harcolt ki magának. A munkásság jóléte csökkenti a tőke profitját, így a tőke igyekszik minden eszközzel visszaszorítani. A gazdagodó társadalmakban még egy problémával szembe kellett nézni. Csökkent a gyermekvállalási kedv, megjelent a demográfiai összeomlás réme.

A tőke a migráció beengedésével több legyet ütött egy csapásra. Olcsó munkaerőhöz jut. Idegenekkel kompenzálja a saját lakosságának csökkenését. A migránsok európai széttelepítésével meggyengíti az erősödő kelet-közép-európai tőkés országokat.

És még valami: megváltoztatja a társadalom hagyományos szerkezetét, összezavarja a saját dolgozói osztályait, gyengíti azokat az erőket, amelyek a tőke, a pénz uralma ellen lépnek fel.

Minden gyógyszernek vannak azonban mellékhatásai. A migráció sem kivétel. A migráció visszahozta az iszlámot Európába, vallásháborúkat kényszerített a népekre. A migránstömegek nemcsak átalakították a nyugati társadalmakat, hanem számos területen uralkodó pozícióba kerültek. A migránsválság szétrombolja a tőkés demokrácia intézményeit, a bíróságokat, a rendőrséget, mivel az államok a hagyományos eszközökkel nem képesek

kezelni a problémákat. Egyedül Németországban 300 ezer olyan migráns van, akiket már régen kiutasítottak, csak éppen képtelenek kitoloncolni.

A szociáldemokrata és liberális pártok kapva kaptak a migráción. Abban reménykednek, hogy a konzervatív erők hatalmát ily módon tudják aláásni és a hatalmat megszerezni. Ez alól a magyar liberális ellenzék sem kivétel.

Sajnálatos módon a kommunista pártok egy része is a migráció híveihez csatlakozott. Olyan hagyományos nagy pártok, mint a Görög KP vélték úgy, hogy a migráció jó dolog, a migránsok pedig szövetségeseik lesznek a tőke elleni harcban. A tévedésért fizetni kell. Nemcsak azzal, hogy a migráns sohasem fog a kommunistákra szavazni, hanem főleg azzal, hogy a párt így elveszíti kapcsolódását a nemzeti munkásosztályhoz, és általában a nemzethez.

A Munkáspárt nemzeti és tőkeellenes pártként mindig ellenezte a migrációt. Hangsúlyoztuk, hogy a kapitalizmus lényege az, hogy a tőke mindig a gazdagabb országokból megy a szegényebb országok felé, a nagyobb profit reményében. A munkaerő pont fordítva: a szegényebb országokból megy a gazdagabbak felé a nagyobb jövedelem reményében.

Ez a folyamat zajlik az EU-ban. Megállítani nem lehet, de csökkenteni igen. Például a szegényebb országok, köztük Magyarország gyorsabb fejlesztésével, illetve olyan új lehetőségek kihasználásával, amit például a kínai Egy övezet- Egy út program jelent.

Egészen más kérdés azonban az Európán kívülről érkező migráció. Az elmúlt évtizedekben meggyengült nyugat-európai társadalmak nem képesek kezelni ezt a civilizációs nyomást. A vallási és civilizációs konfliktusok mindennaposá válnak, az erőszak elárasztja a társadalmat, anarchia alakul ki.

A kelet-európai társadalmakban robbanás következhet be, ha a migrációt ráengedik a térségre. A nyugattól való lemaradást nem küzdöttük le, szegényebbek vagyunk, mint ők. Az egy főre jutó GDP nálunk 17,5 ezer euró volt tavaly, a németeknél 46,2 ezer euró. Van megoldatlan történelmi problémáink, amelyek közül a romakérdés csak egy a sok közül. A világháború veszélye is bennünket fenyeget legjobban.

A migrációt a tőke idézte elő. A probléma kezelhető lenne ma is. A magyar kormány jól mondja: nem ide kell hozni a gondot, hanem oda vinni a megoldást. A tőkének egyelőre olcsóbb idehozni a gondot. A baj nem az, hogy ez szétrombolja a kapitalizmust, a baj az, hogy amíg ez bekövetkezik, a népek, az emberek fizetnek súlyos árat.

EU: öngyilkosság szankciókkal

Az Oroszország elleni szankciókkal az Európai Unió legalább 1,5 trillió dollár veszteséget szenvedett el – jelentette ki Alekszandr Grusko orosz külügyminiszterhelyettes. 2013-ban az EU-orosz-kereskedelem 417 milliárd dollár volt. 2023-ban eddig csak 47 milliárd, jövőre legfeljebb 50 milliárd.

Izrael: ha kell, atombombát dobunk a palesztinokra!

A szélsőséges Otzma Yehudit párt egyik minisztere szerint Izrael egyik lehetősége a gázai háborúban az, hogy atombombát dobjon az övezetre – írja a Times of Israel. A Kol Berama rádióknak adott interjúban arra a kérdésre, hogy atombombát kellene-e dobni az enklávéra, Amichai Eliyahu örökségvédelmi miniszter azt mondta, hogy „ez az egyik lehetőség”.

Novák Katalin kiáll Izrael mellett

Novák Katalin Ausztráliából hazafelé megállt Izraelben. „Kiállunk Izrael mellett!” – üzenté onnan a magyar népnek. Vajon olvasta előtte az izraeli miniszter kijelentését?

Ukrán csapatösszevonás a belarusz határnál

Az ukrán hadsereg mintegy 120 ezer katonát összpontosít a belarusz határ közelében – jelentette ki Konsztantyin Molosztov, a belarusz határőrség parancsnoka. Az ukránok eddig a csapataik pihentetésére és átszervezésére használták a Belarusz közelében lévő területeket, most azonban nyilvánvaló csapatösszevonásról van szó.

A pápa független palesztin államot akar

Ferenc pápa hangsúlyozta: minden háború vereségnek számít, mivel „háborúval nem lehet semmit se megoldani, miközben a békével minden nyereség”. A legbölcsebb megoldásnak két egymás mellett élő állam létrehozatalát nevezte, és ezzel egy időben rendkívüli státuszt szorgalmazott Jeruzsálem városának.

A DK maga a megtestesült hazugság

A DK maga a hazugság. Rendszerváltásról beszél, de valójában csak a Fidesz-kormányt akarja leváltani, nem a pénz uralmára épülő kapitalizmust. Szociáldemokratának nevezi magát, valójában liberális párt, amely a piacra bíz mindent a gazdaságtól az egészségügyig és nemzetek feletti európai egyesült államokat akar. Úgyhogy, hiába mondja Dobrev, hogy „ha véres lesz a homlokom, akkor is küzdök ez ellen a rendszer ellen.” Ebből egy szó se igaz!

Nyugalom, gazdagok, jövőre se kell fizetnetek!

Jövőre emelkedik az üzemanyagok jövedéki adója, és törvényként hatályos marad – időnként némi korrekcióval – a bankadó, a tranzakciós illeték és az energiaellátók jövedelemadója, a foglalkoztatók ekho-mentessége. Zöldadóként él tovább a légitársaságok extraprofit adója. Sok minden változik, de egy dolog nem: nem vetnek ki különadót a milliárdosokra, az adók zömét továbbra is mi, az emberek fizetjük. Ne csodálkozz, ez a kapitalizmus!

A kerületi rendész nem rendőr!

Az MSZP-s Horváth Csaba vezette zuglói önkormányzat bírságot akarta a zöldfelületen parkoló autókat, azonban a Kúria kimondta, hogy az erre vonatkozó önkormányzati rendelet jogsértő, ezért visszamenőleg megsemmisítette azt, valamint bírságot szabott ki. A liberális önkormányzatok másutt is visszaélnek a hatalmukkal. Zaklatják a gépkocsivezetőket, a kerületi rendészek rendőrként viselkednek. Tegyenek rendet ebben a kérdésben!

Meggyalázták Kádár János sírját

Kádár János sírját meggyalázták november 4-én. „Hóhér” felirattal lefedték Kádár János nevét. 1956 nem egyesíti a magyar társadalmat, hanem megosztja. Bármit állít a hatalom, ez így van ma is. Sok évtized telt el, a régi sebek feltépése senkinek sem segít. A halottak sírjainak meggyalázása, akár szeretik, akár gyűlölik az illetőt, tisztességtelen, erkölcstelen cselekedet. A múlt és a jövőt kell építeni, nem a múlt szereplőibe belerúgni.

Újabb kerékpársávok – elég az örültségből és az örültekből!

A Budapesti Közlekedési Központ közleményben hívta fel a figyelmet arra, hogy november 2-án elkezdődött a Nyugati téren és a Jászai Mari téren a Szent István körúti kerékpársáv kialakítása. A tervek szerint ez hasonlóan zajlik majd, mint ami az Üllői úti kerékpársávnál történt. Állítsa meg valakit Karácsonyt, mielőtt totálisan tönkretesz Budapestet!

A Munkáspárt a belpolitika aktív résztvevője

A Munkáspárt Országos Elnöksége áttekintette a nemzetközi és a hazai helyzet időszerű kérdéseit. A Munkáspárt aktív részese a belpolitikának, hangzott el. A több mint egy éve tartós békerendezvényekkel igyekszünk a társadalom figyelmét felhívni a háború veszélyére. A Munkáspárt december 16-án emlékezik meg a párt születésnapjáról. A rendezvényen áttekintik az idei év eseményeit és a 2024-

es választásokkal kapcsolatos feladatokat. Új párttagok felvételéről is döntött az Országos Elnökség.

Búcsúzunk Farkas Ferenc elvtársától

A kommunista munkásmozgalom fáradhatatlan, példamutatóan kitartóan elvű harcosától veszünk búcsút – mondotta Benyovszky Gábor, az Országos Elnökség tagja Farkas Ferenc temetésén. 1952-től volt tagja a pártnak. 1956-ban részt vett a munkás-paraszt hatalom védelmében. Számos vezető tisztséget töltött be a Munkáspártban, amelynek élete utolsó pillanatáig tagja maradt. Emlékét megőrizzük.

Megemlékezés Orosházán

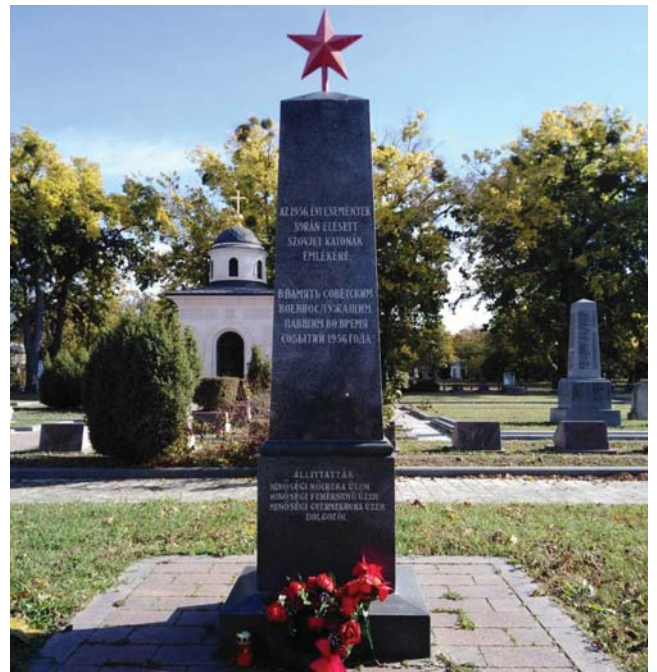
A Munkáspárt orosházi alapszervezete november 2-án koszorúzást, megemlékezést tartott az orosházi alvégi temető katonai sírkertjeiben.

Készülünk a választásokra

A párt budapesti és megyei elnökei találkoztak hétfőn Budapesten. Az elnökök egy része személyesen vett részt, mások online kapcsolódtak be. A Munkáspártnak készülnie kell arra a helyzetre, ha a nemzetközi és hazai helyzetben radikális változás következik be – emelte ki Thürmer Gyula. A párt helyi vezetői egyeztették a jövő évi választásokkal kapcsolatos feladatokat.

Szolnok: nem felejtjük a felszabadítókat!

Szolnokon is ápolják azoknak a szovjet katonáknak az emlékét, akik Szolnok város felszabadításáért estek el. A Munkáspárt aktivistái Bencsik Mihály megyei elnök vezetésével helyezték el az emlékezés koszorúját.

Hiszel a forradalomban?

Szerző: Kemal Okuyan, a Török Kommunista Párt (TKP) főtitkára

Végül is Törökország a NATO tagja, évek óta az USA előretolt bástyája. A török társadalom konzervatív, a politikai iszlámnak nagy szerepe van, ami megnehezíti a szocializmus elérését. A török rendszer ráadásul hozzácsokolt ahhoz, hogy a forradalmi mozgalmakat katonai puccsokkal, politikai gyilkosságokkal és tömeggyilkosságokkal némitja el. A TKP az óriási erőfeszítései ellenére sem tud a parlamenti választásokon legalább 1 százalékot elérni...

A dolgozó emberek jó szándékkal gyakran azt kérdezik tőlünk, hogy hiszünk-e a forradalomban? Ez nagyon fontos.

Ha mi nem hiszünk a szocialista forradalom időszerűségében, akkor a kommunista párt fölöslegessé válik.

A MÚLT HÉTEN JELENT MEG A TKP VEZETŐJÉNEK NAGY ÉRDEKLŐDÉST KIVÁLTÓ CIKKE. EBBŐL KÖZLÜNK RÉSZLETEKET.

Hiszel a forradalomban? Ez olyan kérdés, amit valószínűleg nem csak a török kommunistáknak lehet feltenni.

32 éve omlott össze a Szovjetunió. A 20. századot úgy neveztük, mint átmenetet a kapitalizmusból a szocializmusba. Az igazság az, hogy a század utolsó évtizedében egyetlen ország sem tért át a szocializmusra. Az osztályharc folytatódott, néha nagyon éles formákat öltött egyes országokban. Izgalmas fordulatokra került sor Latin-Amerikában. Ha a globális képet nézzük, azt kell mondanunk, hogy nem volt olyan szocialista áttörés, amely megváltoztatta volna emberek milliárdjainak életét.

Így, teljesen legitim az a kérdés, hogy hiszel-e a forradalomban és a szocializmusban. Hiszel a szocialista forradalomban Törökországban? Törökország kiemelése fontos. Ez ugyanis összefügg

egy másik kérdéssel: miért követünk olyan célokat, amelyeket más országokban esetleg el lehet érni, de Törökországban nem?

A békeharc, a demokráciáért, az emberi jogokért folytatott küzdelem nagyon fontos, de ehhez nincs szükség kommunista pártra vagy másként mondva, csak ezért ne légy kommunista!

Igen, mi hiszünk a szocialista forradalomban! Mi hiszünk abban, hogy a szocialista forradalom lehetséges Törökországban.

Ha mi nem hiszünk a szocialista forradalom időszerűségében, akkor a kommunista párt fölöslegessé válik.

A békeharc, a demokráciáért, az emberi jogokért folytatott küzdelem nagyon fontos, de ehhez nincs szükség kommunista pártra vagy másként mondva, csak ezért ne légy kommunista!

Beszélgünk egy kicsit az objektív feltételekről. Amikor a Török Köztársaság megszületett, a problémánk az volt, hogy az ország az alulfejlett tőkés országokhoz tartozott. A munkásosztály kicsi volt. Noha közel voltunk Szovjet Oroszországhoz, nem voltak meg az anyagi feltételek ahhoz, hogy az imperialista megszállás elleni felszabadító háborút a szocializmusért vívandó háborúvá változtassuk. Az 1920-as években a kommunisták gyorsan erősödtek Anatóliában, de lehetetlen volt hegemon erővé válni.

Mára maga a kapitalizmus vált problémává. A török kapitalizmus már nem fejlődő kapitalizmus, hanem fejlett, sőt túlfejlett kapitalizmus...

A kapitalizmus túl régen irányítja a világot. Néhány ország esetében még jogos az elmaradott jelző, de vi-

lágot nem szabad az 1930-as évek mércéjével mérni. Legalábbis Törökországban nem.

Törökországban bőven elég proletár van ahhoz, hogy vezessenek egy szocialista átalakulást. A dolgozó osztályok szerkezete kiegyensúlyozott, azaz képviselve van a fizikai és szellemi munka és a különböző ágazatok is.

Törökország komoly iparosítási folyamaton ment át és az infrastruktúrát sem szabad lebecsülni. A török gazdaság önellátó lett a mezőgazdaság terén, megoldott sok más problémát. Komoly gondként egyedül a külföldtől való energiafüggőség maradt. E probléma enyhítését számos olyan tényező segítheti, amelyeket ma még nem használnak ki.

Objektív szempontból nézve Törökországban megvan az az osztály, amely hordozza a forradalmat és megvannak a szocializmus megalapozásához szükséges anyagi és emberi források.

Törökország rendkívül instabil ország. A stabilitás viszonylagos dolog, de tudjuk, hogy a stabilitás fontos garanciát jelent a tőkésosztálynak. A gazdasági és politikai stabilitás azt jelenti, hogy a tőke továbbra is képes irányítani a dolgozó tömegeket...

Mi tudjuk, hogy a szocialista forradalom nem a tőke-munka ellentétének egyszerű következménye. Sőt, egyetlen forradalmi folyamat sem viseli magán kezdetűl fogva a szocialista jelleget. A háttérben mindig az osztályellentét húzódik meg, de ezt vagy egy háború, vagy valamilyen jogi botrány, korrupciós eset színesíti. Néha politikai gyilkosságok ellenkező hatást váltanak ki, és nem a szervezők céljait segítik, hanem olyan népi megmozduláshoz vezetnek, amelyet senki sem várt.

Törökország meglepetésekkel teli ország, Végbe mehetnek olyan váratlan fejlemények, amelyek lehetőséget adnak a forradalomra.

Kijelenthetjük, hogy Törökország a lakosságával, gazdaságával, a török proletariátussal, az értelmiséggel, a földrajzi helyzetével és végtelen ellentmondásaival objektíve alkalmas terület egy forradalmi fordulatra...

Nem feledkezhetünk meg azonban a szubjektív tényezőről. Ebből a szempontból a következő kérdést kell feltennünk: egy

törökországi forradalmi fellendülés esetén mit kell tennünk ma ahhoz, hogy ne szalasszuk el a forradalmi lehetőséget?

Először, felejtsük el azt, hogy a forradalom a munkásosztály és a forradalmi élcsapat lineáris fejlődés eredménye! Ez téves elképzelés, ami abból indul ki, hogy a szocializmusért folytatott harc egymást követő, előre látható szakaszokból áll.

A valóságban a forradalmi harc azt jelenti, hogy készülünk az előre nem látható, hirtelen változásokra. Mi nem tudjuk előre látni az eseményeket minden részletükben, de meghatározhatjuk azokat az ellentmondásokat, amelyekre a társadalom érzékeny és amelyek felhalmozódása forradalomhoz vezethet.

Elengedhetetlen, hogy mély gyökerekkel rendelkezünk a munkásosztályban. Ez nem könnyű.

Tudnunk kell azt is, hogy a munkásosztály mai küzdelmei a bérekért nem feltétlenül jelentik a forradalmi harc iskoláját. Sőt fájdalommal látjuk, hogy a bérharcban elért pillanatnyi sikerek demobilizálják a dolgozói tömegeket, sőt a forradalmi élcsapatukat is.

A TKP nagy figyelmet fordít a választásokon való részvételre és szakszervezeti mozgalomban való részvételre, de nem szabad elfelejteni, hogy az itt elért eredmények megfelelő ideológiai és politikai elszántság nélkül gyakran a fennálló rendhez kötik a munkásmozgalmat...

A török forradalmi mozgalomnak nincs módja lineáris, egymást követő szakaszokból álló fejlődésre. A konzervatív külső ellenére Törökországban a politikai és ideológiai erőviszonyok nagyon gyorsan változhatnak. A lényeg, hogy helyes akciókat tervezzünk meg, és az akciókat a helyes irányba hajtsuk végre.

A TKP is érzi azoknak a kritériumoknak a nyomását, amelyek alapján a tőkés rendszer megítéli egy párt si-

A valóságban a forradalmi harc azt jelenti, hogy készülünk az előre nem látható, hirtelen változásokra.

kerességét. Sokan más típusú akciókat várnak tőlünk a népszerűség, a láthatóság, a parlamenti bejutás érdekében. Konkrét sikereket várnak a párttól és ebben hisznek.

A probléma nem csak az, hogy a polgári demokratikus intézmények, ha nem figyelünk oda, eltéríthetik a kommunista pártot az eredeti értékeitől. Ennél veszélyesebb az, hogy a kommunista párt elkezd alkalmazkodni az általános elvárásokhoz és ezekhez idomítja ideológiai és a politikai jellegét.

Fontos emlékezni arra, hogy minden ország politikai légköre eltérő. Törökországban az osztálytudat nagyon képlékeny állapotban van, és a munkásosztálynak csak egy nagyon szűk része rendelkezik szilárd forradalmi meggyőződéssel...

Néhány szót azokról, akik a „demokratikus forradalmat”, a demokratizálási folyamatot helyezik előtérbe és úgy vélik, hogy a szocialista forradalmat egy hosszú demokratizálódási folyamat előzi meg Törökországban.

A „nemzeti demokratikus forradalom” vagy „szocialista forradalom” kérdése az 1960-70-es évek török baloldalának fő vitatémája volt. A vita túlzott leegyszerűsítése időről-időre oda vezetett, hogy a baloldal növekvő része felhagyott a forradalom eszméjével. Mára kevesen maradtak Törökországban, akik a „demokratikus forradalom” eszméjéhez ragaszkodnak.

A TKP mindig a „szocialista forradalom stratégiáját” képviselte ebben a vitában. Éveken át védtük e stratégiát a trockistákkal szemben... Mint mondtam, a vita már veszített eredeti jelentőségéből. De nem tűnt el az a gondolat, hogy Törökországban előbb „demokráciát” kell csinálni, utána jöhet a szocializmus. Vannak, akik szerint a szocializmus kivívása előtt Törökországnak „függetlennek” kell lennie.

Azok, akik a demokráciát erőltetik, gyakran Leninre hivatkoznak. Nem akarok részletekbe menni, de nem szabad elfelejteni a következőt: Lenin írásai a demokratikus forradalomról egy olyan időszakban születtek, amikor a polgári demokratikus forradalom még objektív realitás volt Oroszországban és sok más országban...

Ennek az időszaknak azonban vége. Lenin sohasem tekintette a polgári demokrácia

megteremtését stratégiai feladatnak... Miután a polgári demokratikus forradalmaknak vége, a demokrácia építésének kérdése a kommunista pártok számára csak mint a szocialista demokrácia megteremtésének feladata létezik.

Amíg nemzetközi monopóliumok uralják a világot, minden tőkés ország függ ettől a rendszertől, azaz általános függőség van. A függetlenség elérése a kapitalizmus megdöntése nélkül csak azt jelentené, hogy egy ország magasabb helyre kerül a tőkés országok rendszerében.

A független Törökország előbb, szocializmus csak utána kérdés még nagyobb problémát vet fel. A TKP mindig követelte Törökország függetlenségét... A mai tőkés világban azonban egy ország sem lehet „független”. A „Függetlenség” azt jelenti, hogy egy ország rendelkezik azzal a képességgel, hogy maga határozza meg politikai, gazdasági és kulturális preferenciáit a saját fejlődési dinamikájával összhangban. A függetlenség kérdését együtt kell vizsgálni a szuverenitás ügyével.

Amíg nemzetközi monopóliumok uralják a világot, minden tőkés ország függ ettől a rendszertől, azaz általános függőség van. A függetlenség elérése a kapitalizmus megdöntése nélkül csak azt jelentené, hogy egy ország magasabb helyre kerül a tőkés országok rendszerében. A kommunisták nem támogathatnak ilyen célokat.

Marad a török demokratizáció kérdése. Egy ideig ezt a kérdést összekötötték Törökország EU-tagságának ügyével. A liberális baloldal azt hangoztatta, hogy „tudjuk, milyen az EU, de még az EU-n belüli demokrácia is érték nekünk.” A TKP mindig ellenezte ezt az álláspontot...

A kapitalizmus egyenlő barbarizmussal, és a kapitalizmus nem normalizálja az életet Törökországban. A kapitalizmusból fakad minden gondunk.

A TKP elutasítja azt a megközelítést, hogy „előbb jöjjön a demokrácia.” Mi az, hogy demokrácia? Milyen demokrácia? A demokráciáért vívott harcnak csak akkor van értelme, ha az kötődik a szocializmusért folytatott küzdelemhez. Mi mindig is azt vallottuk, hogy a fejlett és stabil „polgári demokrácia” nem szabadítja meg Törökországot a kapitalizmus poklától. Ellenkezőleg: a kapitalizmust teszi erősebbé.

A kapitalizmus egyenlő barbarizmussal, és a kapitalizmus nem normalizálja az életet Törökországban. A kapitalizmusból fakad minden gondunk.

Ez a mi álláspontunk. Ezért, elvtársak, ne azt kérdezzétek: „hiszték a törökországi szocialista forradalomban?” Azt kérdezzétek: „Ti mit tehettek a szocialista forradalomért?”

Mi a béke mellett vagyunk!

Munkáspárti békegyűlés Budapesten

A Munkáspárt békekampánya visszatért vidékről Budapestre. Az elmúlt időszakban a Munkáspárt aktivistái más és más vidéki városban hívták fel az emberek figyelmét a háború veszélyére. November 6-án ismét a budapesti Nyugati téren gyülekeztek a munkáspárti aktivisták.

Sallay Márton bevezető szövege ismét megadta a rendezvény alaphangulatát. Az USA jelenti a legnagyobb fenyegetést a világon a nemzetközi békére és biztonságra és nem Oroszország, ahogy azt sokan próbálják ma elhitetni. Hazánkat tekintve a háborús veszélyhelyzet az elmúlt közel két évben talán sosem volt még ilyen magas – emelte ki. Mi fiatalok nem háborút, nem pusztítást akarunk, hanem békét! Felhívással fordult korosztálya tagjaihoz, hogy ne legyenek közömbösek, tétlenek, emeljék fel szavukat és cselekedjenek a béke érdekében.

Sokan voltak kíváncsiak Thürmer Gyula beszédére. Ezúttal is nagy figyelem kísérte Botta Melinda, az Országos Elnökség tagjának ismertetőjét a közelmúltban megjelent „Nem kell NATO.2” könyvről.

A szocialista forradalom békét ajánlott a világnak

Ma nem november 7-ét, az 1917-es forradalom ünnepét jöttünk ünnepelni, hanem a háború ellen tiltakozunk. Ezt tesszük most már másfél éve, az ukrajnai háború kezdete óta – kezdte beszédét a párt elnöke.

Bár nyugodtan beszélhetnék november 7-ről is. Nincs mit szégyelleni abban, hogy a világ első szocialista állama **békét ajánlott** a világ népeinek.

Nincs mit szégyellni abban sem, hogy **Oroszország új vezetői szabadságot és függetlenséget adtak a cári birodalom népeinek.** Legyetek függetlenek, éljétek a saját életeteket, valósítsátok meg történelmi vágyaitokat!

Ma ezek az országok, a tőkés kormányai folytatnak politikai, gazdasági és katonai háborút Oroszország ellen.

Hol lenne Lengyelország, ha az oroszok kétszer is, 1917-ben és 1945-ben nem állnak ki a lengyel függetlenség mellett?

Hol lenne Finnország, ha Leninének nem adnak függetlenséget a finneknek? Hol lenne Finnország, ha a második világháború után a Szovjetunió nem áll ki a finnek önállósága mellett? Hol lenne Finnország, ha a Szovjetunió nem nyitja meg óriási piacát a finn áruk előtt? A semlegesség békét és virágzást hozott a finneknek. A NATO-csatlakozás frontországgá teszi őket. Áldozatok lesznek egy olyan háborúban, amit nem nyerhetnek meg.

Hol lenne Litvánia, Észtország, Lettország? A nemzeti kultúrájuk, nemzeti identitásuk túlélését csak annak köszönhetik, hogy 1945 után a Szovjetunió védte és gyarapította őket. Ma ezek az önmagukban életképtelen országok felolvadnak az EU és a NATO olvasztótégelyében. Ők ezt tudják, ezért szinte esedeznek a háborúért, bosszúra vágnak békés egymás mellett élés helyett.

Hol lenne Ukrajna? Ukrajna nem létezett a cári birodalomban. Az ukrán ipart, az ukrán hadipart, a mezőgazdaságot, a Szovjetunióknak köszönhetik. Az ukrán rendszer most kiirt mindent, ami a szovjet korszakra emlékeztet. Az ukrán vezetés az ukrán emberek jövőjét Amerikára bízta, pusztulásra ítélve sok millió embert.

Apropó, november 6. 1943-ban ezen a napon szabadították fel a Vörös Hadsereg csapatai Kijevet. Mit sír vissza a mai ukrán vezetés? A 778 nap német megszállást? Kijev elpusztítását? Elfelejtették, hogy Kijev háború előtti 1 milliós lakosságából 180 ezren maradtak 1943-ra?

Beszélnünk kell a háborúról, mert **a háború bennünket, magyarokat, a mi létünket is fenyegeti.** Beszélnünk kell a háborúról,

mert a háborút, **a világméretű pusztítást csak a népek, az emberek képesek megakadályozni.** Magyarországot elpusztítja a háború, a nagyhatalmak végleg eltörlik a Föld színéről, ha mi nem állunk ki a béke mellett.

Ma divat ujjal mutogatni Bidenre, mondván, hogy amíg ő van, Amerika nem hagyja abba a háborút. De majd jön egy másik, Trump vagy akárki, és akkor minden megváltozik.

Felelőssé teszik Ursula von der Leyent és az EU többi vezetőjét, mert lefekszenek Amerikának, önpusztító szankciókat vezettek be Oroszország ellen. Jövőre választások lesznek, le kell váltani az EU-vezetőket, mondják sokan a vezető politikusok közül.

Jó lenne, ha így lenne, de nem így van. **A háború a kapitalizmus eszköze.**

A kapitalizmus válságban van és **a háborúk útján akar menekülni.** A háborúktól reméli, hogy **a hadiipart közpénzből** fel lehet hizlalni és kihúzni a mocsárból a gazdaságot.

A háborúról remélik, hogy **oda-haza elhallgattatják az elégedetlenkedőket,** elejét veszik a társadalmi elégedetlenségnek, netán a forradalomnak. Elégedetlenség pedig van bőven. Nyugat Európa gazdagsága, a jóléti társadalom, az édes élet nem örök. És az emberek ezt tudják.

Ma háborút háború után indítanak. A 20. században a tőke a válságot azzal igyekezett megoldani, hogy elindított két világháborút.

Ma egyre többen beszélnek a világháború lehetőségéről, de még ódzkodnak, mert senki nem tudja, hogy mi maradna a kapitalizmusból egy atomháború után.

Az EU oroszellenes politikája csődöt mondott. Nem csak azért, mert az ukrán katonák amerikai és EU-s fegyverekkel nem tudták legyőzni az oroszokat.

Csődöt mondott azért is, mert az Oroszország elleni szankciókkal az Európai Unió legalább 1,5 trillió dollár veszteséget szenvedett el. Mi szenvedtük el, európai emberek!

Csődöt mondott azért is, mert az orosz gazdaságot nem sikerült megfojtani. Az orosz GDP 2,8-2,9 százalékkal fog növekedni az idén. Az EU-országok csak irigykedhetnek. Mi is irigykedhetünk. Az idei 0.5 százalékos növekedés kemény tanulság számunkra.

Két lehetőség van. A háború eskalálása, kiterjesztése vagy fegyverszünet és béketárgyalások.

Mi békét akarunk. **Mi olyan békét akarunk, amely a realitásokra épül. A realitás része, hogy az oroszok hol állnak és hol állnak az ukránok. A béke csak akkor tartós, ha egymás biztonsági érdekeit figyelembe veszik.**

Amerika, az EU, a NATO háborút akar. Elítéljük Európa militarizálását! Az EU vezetői a hadiipar fejlesztésével akarják a gazdasági válságot leküzdeni, az embereket szolgáló ágazatok fejlesztése helyett.

Elítéljük a NATO kibővítését, ami növeli a világháború veszélyét. A svédek belépésével teljessé válik az Oroszország elleni front északról délig. A front felállítása nem a békét szolgálja, hanem a háború folytatását és kiszélesítését.

Ne higgyünk a mesének, hogy az izraeli-palesztin konfliktus miatt kevesebb fegyver megy Ukrajnába. Az USA továbbra is Oroszország megsemmisítésére törekszik. Az USA eddig 44.8 milliárd (!) dollár értékű katonai eszközt küldött Ukrajnába. Most elindult az újabb csomag 500 millióért.

Nem akarjuk, hogy Magyarország bármilyen formában belesodródjon a háborúba. Támogatunk mindent, ami a békét szolgálja, de ellenzünk mindent, ami közelebb visz bennünket a háborúhoz.

Üdvözljük a miniszterelnök találkozóját az orosz elnökkel és a kínai elnökkel. Üdvözljük a külügyminiszter találkozóját a belarusz elnökkel. Sem Belarusz, sem Magyarország nem akar háborút, akkor viszont együtt kell küzdeni a békéért.

Nézzünk azonban szembe a tényekkel! Az Orbán-kormány nagyon messzire ment a NATO és az EU politikájának támogatásában. E politika folytatása kérdésessé teheti Magyarország békéjét és függetlenségét.

A magyar kormány számos döntése arra utal, hogy háborúba készülünk. A kormány rendeletet hozott arról, hogy a honvédelmi miniszter bárkinek engedélyezheti a Magyar Honvédségnél rendszeresített egyenruhát, illetve az egyenruhán elhelyezett rendfokozati vagy megkülönböztető jelzéseket. Mi ez? Készülünk a háborúra?

A kormány minden eddiginél nagyobb **hadgyakorlatot** rendelt el. Gondolkozzunk! Soha nem volt ekkora gyakorlat, most miért kell? Nem egyszerűen katonai művelet, hanem az együttműködés gyakorlása a polgári szervezetekkel. Háborús mozgósítás? Nem csak magyar katonák, hanem NATO-csapatok is. Miért jönnek a NATO-csapatok? Kérdések, melyekre nem adnak választ. Magyarország háborúba készül?

Nem értjük, hogy miért kell 200 katonát Csádba küldeni. Idegen országba katonát küldeni, ott „oltalmazni” a magyar érdekeltségeket és állampolgárokat, „harcéri mentorálásban” részesíteni a néger katonákat, „a magyar katonai jelenlét mellett magán/állami szereplőknek a célországok, céltérségek” gazdaságában pozíciókat szerezni, ez nem más, mint gyarmatosítás. Magyarország esetében pedig buta kalandorság.

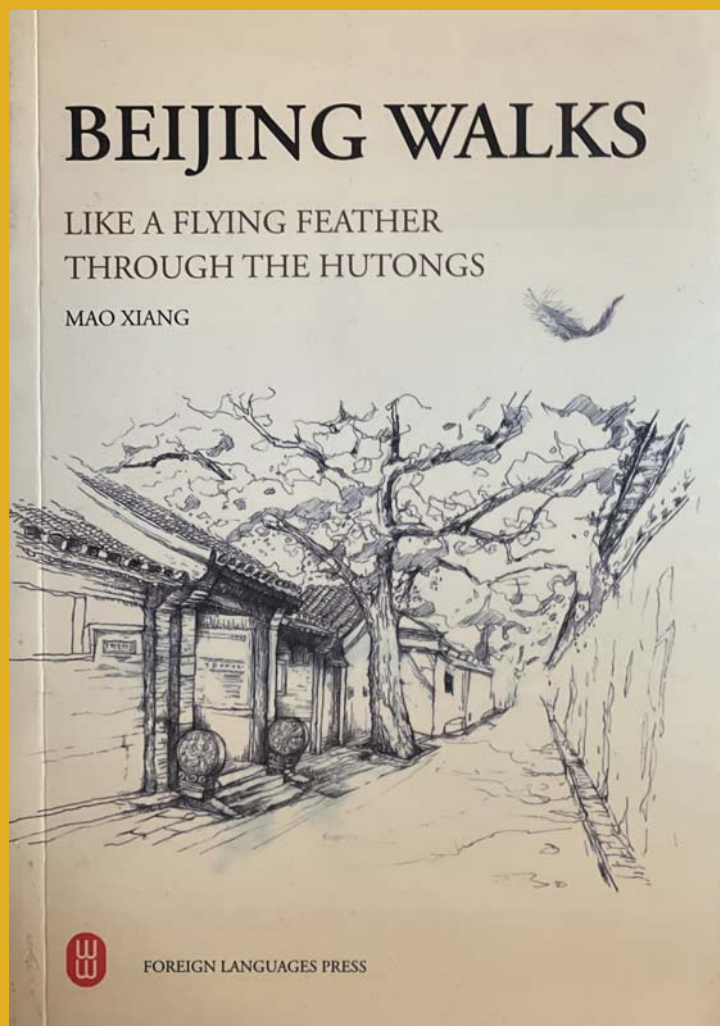
A NATO feladata új és új konfliktusok teremtése

A kapitalizmus minden válságot úgy old meg, hogy előre rohan – mondta könyvismertetőjében Botta Melinda. A NATO feladata új és új konfliktusok teremtése. Ez az út ma már nemcsak veszélyes, de irreális is. Katonai erővel Oroszországot sohasem győzték le a történelemben, nem beszélve arról, hogy egy atomhatalmat egyébként sem lehet legyőzni. De Amerika nem Oroszországot tekinti világhatalmát veszélyeztető fő vetélytársnak, hanem Kínát. Ezért nem tud a NATO visszalépni, hanem egyre agresszívabbá válik, világméretű konfliktust idéz elő, veszélyt jelent az emberiség számára. És halálra is ítéli önmagát, mivel a Kína elleni világméretű háborút nem tudja megnyerni.

Mit olvassak Kínáról?

KÍNÁRÓL SOKAT HALLUNK, SOKAT LÁTUNK, DE SOKAT KELL OLVASNUNK, HA ISMERNI, ÉRTENI AKARJUK KÍNÁT. A PIACON NAGYON SOK A DIVATMŰ, AMELYEKRE NEM ÉRDEMES PÉNZT KÖLTENI, DE VANNAK ÉRTÉKES KÖNYVEK. SEGÍTÜNK VÁLOGATNI!

Aki Kínába készül, vagy csak szeret útikönyveket lapozgatni, melegen ajánljuk a Pekingsi séták című angol nyelvű könyvet. A klasszikus látványosságok mellett megismerhetjük Teng Hsziao-ping házát, csakúgy, mint azt az épületet, ahol a Kínai KP egyik alapítója Li Dazhao élt és dolgozott.

A kínai civilizáció története négy-kötetes munka, a maga nemében alapmű. Rendkívül sok dolgot tudhatunk meg belőle.

Yukon Huang, a Carnegie Endowment for International Peace szervezet főmunkatársa. Könyvéből megismerhető a kínai gondolkodás.

Horváth Levente érti és szereti Kínát. Könyve segít eligazodni a mai eseményekben.

